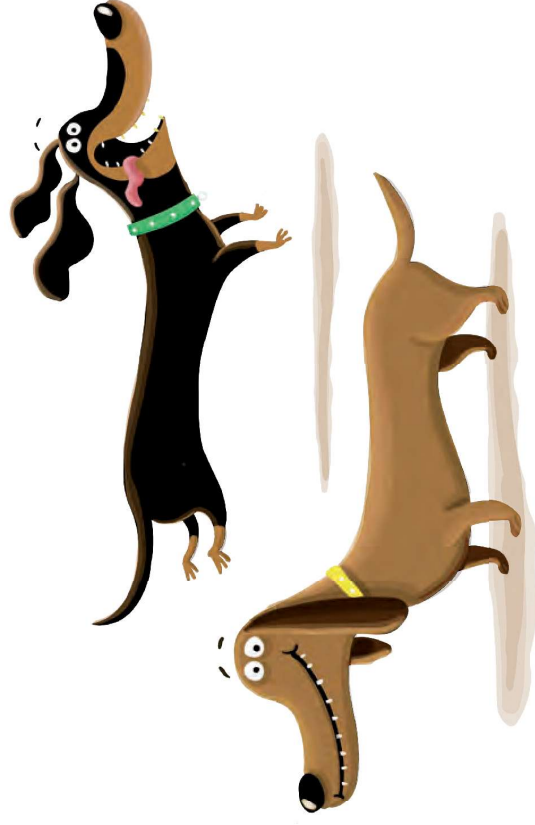

Kleo a Lev

Po příhodě s čepicemi jsme si pořídili nový plot. Babička si přála vysoké oplocení, přes které by Gaia nemohla krást čepice. A které by nedokázala přeskóčit. Máma říká, že teď máme plot, co by nepřeskočil ani kůň.

Ovšem my s Jarmilem ho umíme hravě přelézt. Naučila nás to teta. Tvrdí, že přelézt plot, podlézt kurník a vylézt na strom patří k všeobecnému rozhledu. Kurník jsme zatím nezkoušeli. Ale ze stromu rozhled je, to je pravda.

„Náš pes má svůj dům. Nechci, aby se toulal po ulicích jako bezdomovec,“ vysvětlovala babička.

Nikdo však nečekal, že tuláci bez dovolení proniknou na Gaino území. Stalo se to jen jednou, zato vetřelci byli dva.

Gaia se zrovna vyhřívala na sluníčku. S Amálkou jsme na ni s vypětím všech sil navlékly plavky a nasadily jí sluneční brýle. Vtom Gaia zavětřila. Vyskočila a rozběhla se k plotu. Tam, kde se vzal, tu se vzal, stál jezevčík. Vzápětí se mezi plaňkami plotu protáhl druhý. Vrtěli ocásky, že si chtějí hrát.

Gaia vypadala, že by si taky hrála. Na honěnou, na štěkanou a na plíženou. S břichem přitisknutým k zemi se plazila k jezevčíkům. Ani jednoho nechtěla spustit z očí, div chudinka nešilhala. Jenže pak se to stalo. Jezevčíci spatřili v Gainých slunečních brýlích svůj odraz. Vyděsili se, že narazili na další jezevčíky, a začali